

krat. Predno tak fižol uporabljaj, ga moraš namakati v čisti vodi nekaj ur, da se sol izluži. Tak fižol se tudi lahko proda v meščanske družine.

Kopanje.

Vroče poletje je čas za kopanje. Kopanje, ki se vrši previdno in dostojno, je gotovo zelo krepilno za človeka. Deci je naročiti, da naj bo pri kopeli zelo previdna, da ne pojde vroča v mrzlo vodo, da se ne koplje predolgo. Pa kopanje je tudi za odrasle zdravo, seveda pod enakimi pogoji. Vse pa naj bo dostojno. Skupno kopanje ženskih in moških ni spodobno.

*

Cene in sejmska porečila.

Na mariborski trg v soboto 18. t. m. so pripeljali šepharji 30 svinj. Svinjsko meso je bilo po 14—16, špeh 13—14 Din. Kmetje so pripeljali 4 voze krompirja, 6 čebule, 18 sena in 8 slame. Krompir je bil po 2, čebula 6, seno 70—90, slama 50—55 Din. Pšenica 2, rž 1.50, ječmen 1.50, oves 1.50, koruza 1.50, ajda 1.50, proso 2.50, fižol 2.50, grah 8—10 Din. Kokoš 30—50, piščanci 20—70, raca 15—20, gos 30—40, puran 40—60, domači zajec 7—30 Din. Česen 14, sveže zelje 5, buče 4, gobe 1—2 Din. Maline 6—7, grozdčije, suhe slive 9—12, breskve 20—24, grozdje 24—28 Din. Mleko 2—3, smetana 12 do 14, surovo maslo 30—36, jajca 0.75—1, med 12—20. Din.

Mariborsko sejmsko porečilo od 14. 7. 1931. Prignanih je bilo 19 konj, 37 bikov, 347 volov, 418 krav in 23 teleč, skupaj 844 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 5 do 5.75 Din, poldebili voli od 3.75 do 4.50 Din, plem. voli od 3.50 do 4 Din, biki za klanje od 3 do 5 Din, klavne krave debele od 3.25 do 5 Din, plemenske krave od 3 do 3.50 Din, krave za klobasarje od 1.75 do 2.50 Din, molzne krave od 2.25 do 3 Din, breje krave od 2.25 do 5 Din, mlada živina od 3.50 do 5.50 Din. Prodanih je bilo 407 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 55 in v Italijo 15 komadov.

Mariborski svinjski sejem dne 17. 7. 1931. Na svinjski sejem je bilo pripeljanih 258 komadov svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5—8 tednov stari komad 70 do 80 Din, 7—9 tednov 90 do 130 Din, 3—4 mesece 150 do 230 Din, 5—7 mesecev 350 do 400 Din, 8—10 mesecev 450 do 500 Din, 1 leto 600 do 750 Din, 1 kg žive teže 8 do 7.50 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 103 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso I. vrste 1 kg od 14 do 16 Din, II. vrste od 10 do 12 Din, meso od bikov, krav in teleč od 6 do 8 Din, telečje meso I. vrste od 18 do 25 Din, II. vrste od 10 do 16 Din, svinjsko meso sveže od 12 do 25 Din.

*

Pogreznjeni svet.

»Gospodar« je že pisal o uganki velikanskega otoka Atlantis, ki bi naj bil vezal pred mnogo desetletij Evropo z Ameriko, kjer kraljuje danes Atlantski Ocean. Baš letošnje poletje je na delu angleška ekspedicija, ki hoče z ostanki na morskem dnu dokazati, da je otok Atlantis res bil in je cvetela na njem visokorazvita kultura.

Kakor pravljica o Atlantidi obstoja tudi legenda o pogreznjenem svetu v Tihem Oceanu. Angleški oberst James Churchword je posvetil celo svoje življenje razvozljanju te zadnje pravljice. Anglež je objavil o svojih tozadevnih raziskovanjih marsikaj zanimivega.

Pravljica o izgubljenem svetu v Indiji.

Oberst Churchword je prišel na sled potopljenemu svetu, ki se je imenoval zemlja Mu, ko je bival v Indiji. Kot mlajši oficir se je seznanil z učenim indijskim menihom, ki je vzbudil v njem zanimanje za prazgodovino človeštva. Menih je podučeval Angleža v naakal jeziku, ki bi naj bil po indijskem naziranju na svetu najstarejši. Ko je razumel oficir naakalščino, se je lotil razvozljanja starodavnih napisov v tem jeziku, ki so shranjeni kot sveti ostanki v indijskih samostanih. Na več

tablicah je čital o posebnem svetu Mu, ki je bil pred več tisoč leti na sredini Tihega Oceana in bi naj bil tudi zibelka človeškega rodu.

Vesti o Mu svetu v Ameriki.

Ravnokar beležena izsleditev je Angleža Churchworda tako navdušila, da je sklenil, da bo posvetil po 12letni vojaški službi ostali del svojega življenja razkritju uganke z Mu svetom. Ker je bil oberst denarno dobro založen, se je lahko podal na delo. Potoval je po svetu, preiskal je samostanske šole po Aziji, evropske starinske zbirke in ameriške muzeje, kjer so shranjeni razni starodavni rokopisi. Iz starih beležk se je povzpelo do trdnega prepričanja, da je Mu suha zemlja resnično obstojala.

V spominskih spisih Maja naroda, kateri so shranjeni v angleškem in v narodnem muzeju v Washingtonu, je zadel Churchword na omenke o Mu svetu, za kojega označbo so imeli Maja Indijanci isti pisemski znak, kakor ga je bil izsledil v Indiji, Burmi in v Egiptu. V vseh spisih, ki izvirajo od raznih človeških plemen in iz raznih delov sveta, pomenja pisemsko znamenje isto »dežela (svet) Mu«. Tudi v prastari tibetanski listini je našel angleški oberst potrditev svojega domnevanja.

Spomeniki o izgubljenem svetu.

O narodih, ki so bivali pred 20 tisoč leti na Mu svetu, so se ohranili do danes nekateri spomeniki. K tem preostankom spadajo orjaške sohe, ki se nahajajo še sedaj na Velikonočnih otokih. V osrednji Ameriki je zadel Anglež na iste znake podobarske umetnosti Mu prebivalcev.

Mu svet se je nahajal v širini ravnika Pacifičnega Oceana in je zavzemal proti severu površino 5000, proti jugu pa 3000 milj v vzhodno-zapadni smeri. Havajsko, Fidži in Vzhodno otočje je preostanek nekdanjega ogromnega

ma prišla, ampak vselej so me ljudje črpali iz reke in iz studenca, jaz pa sem gasila, da mi ne storiš nič hudega.

Ogenj nato:

»Veš kaj? Spoprijazniva se danes! Vsak izmed naju naj se bavi le s svojim poslom. Če bova živela v miru in slogi, naju ne bodo ljudje mučili in ubijali na smrt.«

»Jaz nečem tako«, je rekla voda, »ne morem jaz biti drugačna kakor sem. Ne morem niti delu, ki mi ga je prisodil sam Bog.«

Narodna povestica.

Kmet, ki mu je nek trgovec v mestu napravil dosti krivice, si je izmislil pot, kako

je podal na ogled krog pivnice in dognal, da je pobeg nemogoč, ker je imela zidanica samo ena hrastova vrata in nobene druge večje odprtine. Celo skozi podstrešje je bilo nemogoče uteči, ne da bi orožnika opazila begunca, stavba je bila prenizka in se je naslanjala ob zadnji strani na hrib. Ko je pregledoval Grizold krajevni položaj, je zapazil, kako se maje kamenje na kleti na strani proti kolovozu. Nekdo, ki se je skrival v pivnici, je skušal izdreti izhod. Stopil je ob stran k zidu, iz katerega se je gibalo kamenje in skrbno opazoval... Kmalu se je izluščil iz zidu velik kamen, koj za njim se je pojavila četverkotna odprtina, človeška roka je brskala blato ter prah izpred luknje... Neznani ujetnik je pomolil glavo skozi udrtno... Žandar je vprašal: »Kedo je?« Mesto odgovora je počil revolverski strel proti orožniku, a ga na srečo ni zadel. Ko se je prikazala neznančeva glava drugič pri odprtini, je ustrelil Grizold iz puške; ker je stal v zaščiti pred strelom preveč tik ob steni, se je odbila krogla ob kamenju. Vse je potihnilo za nekaj časa...

Grizold je stopil bliže in ustrelil skozi luknjo, iz kleti je nekaj zaječalo — znamenje, da je strel pogodil. Za tem je ustrelil iz kleti oblegani, krogla je oprasnila Grizolda nad očesom, sicer ne nevarno, pa vendar se mu je vlila kri kar curkoma.

Zopet nekaj časa sumljiv mir ter tiho po kleti... Grizold je dal za drymi pred kletjo prežečemu Stresu povelje, naj strelja kar skozi zaprta vrata, tamkaj nekje mora tičati sam Guzaj, s katerim sta se srečala čisto po naključju. Stres je izpolnil povelje, ustrelil petkrat skozi vrata, jih preluknjaj in te znake oddanih strellov je videti še danes, na pivnici so namreč še ista vrata.

Po Stresovih strelh je bilo spet vse mirno. Kar je slišal Grizold, kako kljuje ter udarja tolovaj po kamenju v smeri proti hribu, na katerega se naslanja klet. Ker mu je bil zaprt pobeg proti kolovozu, je hotel oblegani vlomiti drugo stran zidu in uteči navkreber. Razbojnik je lomil kamenje z vso drznostjo, Grizold je ustrelil večkrat skozi luknjo v klet, vendar je moral